

Gdańsk, 5 września 2021

Wojciech Bartoszyński
w.bartoszynski@post.pl

**Dowódca Generalny
Rodzajów Sił Zbrojnych**
dgrsz@mon.gov.pl

za pośrednictwem:

**Szefa Biura Hydrograficznego
Marynarki Wojennej**
bhmw@ron.mil.pl

Odwołanie

Na podstawie art. 127 k.p.a. odwołuję się od decyzji Szefa Biura Hydrograficznego Marynarki Wojennej z 1 września 2021, odmawiającej mi ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego.

Decyzja **powołuje wadliwą podstawę prawną**. Podmiot zobowiązany powołał się na art. 24 ust. 1. pkt 3. ustawy o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego (dalej: upwisp), tymczasem artykuł ten dotyczy tylko i wyłącznie wniosków o których mowa w art. 21 ust. 2. upwisp – czyli wniosków dotyczących *umożliwienia przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, ponownego wykorzystywania, w sposób stały i bezpośredni w czasie rzeczywistym informacji sektora publicznego gromadzonych i przechowywanych w systemie teleinformatycznym podmiotu zobowiązanego*. Taki rodzaj ponownego wykorzystania nie był przedmiotem wniosku.

Ustawa o ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego wprowadza – jako zasadę – domniemanie zgody na ponowne wykorzystanie (art. 5 i art 13). Wszelkie wyjątki od tej zasady ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego muszą być interpretowane ściśle. Przypadki, kiedy podmiot **musi** oraz kiedy podmiot **może** wydać decyzję odmowną (w przypadku sposobu, o który wnioskowałem), ustawodawca opisał w art. 23 w jego ust. 4 (odmowa obligatoryjna) i ust. 5 (odmowa fakultatywna). Podmiot nie powołał się na żaden z tych przepisów. Gdyby takie powołanie uczyniono podmiot musiałby w konsekwencji wskazać także, który z ustępów artykułu 6 upwisp **obliguje** go do wydania odmowy lub, że art. 10 ust. 2 **pozwała** mu wydać decyzję odmowną. Żaden z tych wypadków nie ma w tym przypadku miejsca.

Gdyby rozważać drugi z zacytowanych w powołaniu podstawy prawnej przepisów (mimo błędności pierwszego oraz wskazanego związku drugiego z pierwszym: „w zw. z art. 6 ust. 3”) – zauważyć trzeba, iż artykuł ten stanowi: „*prawo do ponownego wykorzystania podlega ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw*”. Lecz podmiot zobowiązany nie wskazał **jaki konkretnie przepis, jakiej ustawy** owo wykorzystanie ogranicza.

Także **uzasadnienie** faktyczne i prawne decyzji budzi szereg wątpliwości!

Przywołane przez podmiot zobowiązany ratyfikowane przez Polskę konwencje międzynarodowe *O bezpieczeństwie życia na morzu* (dalej: SOLAS) oraz *O Międzynarodowej Organizacji Hydrograficznej* (dalej: IHO) w żadnym ze swych postanowień nie zakazują ponownego wykorzystania informacji, służących pierwotnie jako źródło do tworzenia oficjalnych wektorowych map nawigacyjnych zgodnych z konwencją SOLAS.

Szef Biura Hydrograficznego w uzasadnieniu odmowy zdaje się twierdzić, że *porozumienie dwustronne pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii dotyczące funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC)* jest źródłem prawa w Polsce, bo jest (według podmiotu zobowiązanego) „*umową międzynarodową*”, zapominając, że źródłem prawa w Polsce są ratyfikowane umowy międzynarodowe (art. 87 Konstytucji), a i ustawa o obszarach morskich mówi (co pomija podmiot zobowiązany cytując ją) o „*umowie międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest stroną*” (a nie „*której stroną jest Biuro Hydrograficzne*”).

Niezrozumiałe jest dla mnie powoływanie się przez podmiot zobowiązany na rozporządzenie w sprawie współpracy urzędów morskich z Marynarką Wojenną i Strażą Graniczną – które to, jako akt prawny niższego rzędu, nie ma tu zastosowania (ale – warto zauważyć – również ono nie zakazuje ponownego wykorzystania komórek S-57)

Art 7 ust 1. (na który podmiot w uzasadnieniu się powołuje) stanowi: „*Przepisy ustawy nie naruszają prawa dostępu do informacji publicznej ani wolności jej rozpowszechniania, ani przepisów innych ustaw określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących informacjami sektora publicznego.*” , co podmiot mylnie interpretuje tak, jakby końcowej części normy: „*...określających zasady, warunki i tryb dostępu lub ponownego wykorzystywania informacji będących informacjami sektora publicznego*” tam nie było. Ten przepis oznacza w istocie, że regulacje opisujące **sposób** (zasady, warunki i tryb) **dostępu lub ponownego wykorzystania** mają pierwszeństwo przed postanowieniami upwisp w tej materii. Jednak Szef Biura takich odmiennych zasad w innych przepisach prawa materialnego nie wskazuje. Nie wskazuje też zakazu, ale nawet gdyby on istniał, artykuł 7. ust. 1. nie miałby tu zastosowania. Zauważyć trzeba, że ustawodawca dla wprowadzenia zakazu lub ograniczenia przewidział odpowiednie regulacje (jako wyjątki od reguły). I tak przykładowo:

- 1) art. 4 ust. 2 "Przepisów ustawy nie stosuje się do informacji sektora publicznego, których udostępnianie lub przekazanie zostało uzależnione od wykazania przez użytkowników interesu prawnego lub faktycznego na podstawie odrębnych przepisów";
- 2) art 6 ust. 1 "prawo do ponownego wykorzystania podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych.";
- 3) art. 6 ust. 3 "prawo do ponownego wykorzystania podlega ograniczeniu w zakresie informacji sektora publicznego, do których dostęp jest ograniczony na podstawie innych ustaw."

A przecież gdyby rozumieć art 7 ust. 1. tak jak chce tego podmiot zobowiązany, zacytowane regulacje byłyby niepotrzebne (nie miałyby sensu). Poza leksykalnym rozumieniem normy, także zasada racjonalności ustawodawcy każe zastosowaną przez Szefa BHMW interpretację odrzucić.

Podmiot zobowiązany twierdzi, w uzasadnieniu odmowy, że: „*żądanie udostępnienia [...] ENC w formacie S-57 [...] w trybie udostępnienia informacji sektora publicznego służy wyłącznie pominięciu konieczności nabycia licencji niezbędnej do korzystania z tych danych [...]*”. To stwierdzenie nie dość, że nie ma oparcia w faktach, to jeszcze jest dla mnie obraźliwe. Informuję i oświadczam, że posiadam dostęp i możliwość korzystania z mapy

PL5GDANS. Zapłaciłem za prawo korzystania z tej mapy, lecz licencja, na mocy której uzyskałem ów dostęp (i prawo korzystania z mapy) **wyklucza** ponowne wykorzystanie tych danych. Tak więc mój wniosek ma na celu dokładnie to, i tylko to, o co wnioskowałem.

Szef Biura Hydrograficznego pisząc „*Nie pozwala to jednak przyjąć, że także wnioskodawcy winny one zostać udostępnione bezpłatnie*”, popełnia co najmniej niedomówienie, ponieważ nigdzie nie sugerowałem że oczekuję **bezpłatnego** udostępnienia danych w celu ponownego wykorzystania. Podmiot zobowiązany ma oczywiście prawo nałożyć opłatę za ponowne wykorzystanie – o czym traktuje cały rozdział 4 p.t. „*Oplaty za ponowne wykorzystanie*” upwisp.

Nie jest też prawdą, że żądam niezakodowanych ENC dystrybuowanych przez RENC PRIMAR. PRIMAR udostępnia mapy cyfrowe mające status wydawnictw *oficjalnych*, to jest przewidzianych w konwencji SOLAS. Statki spełniające wymagania konwencji SOLAS mają **obowiązek** używania „oficjalnych” map, a ich wydawanie wiąże się z odpowiedzialnością podmiotu wydającego za jej treść. Stąd wynikała potrzeba zbudowania (opisanego przez podmiot w uzasadnieniu) sposobu międzynarodowej dystrybucji i zabezpieczenia (S-63) map nawigacyjnych. Ja zaś nie chcę ponownie wykorzystywać *oficjalnych* map, a żądam mapy tworzonej przez BHMW na podstawie ustawowego obowiązku Biura Hydrograficznego skodyfikowanego w ustawie o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (t.j. Dz.U. 2020 poz. 2135 ze zm. – art. 41b ust. 1. p. 4) w sposób następujący: *do zadań służby hydrograficznej należy utrzymywanie serwisu cyfrowych map nawigacyjnych*.

Zdumienie budzi postępowanie podmiotu zobowiązanego polegające na żądaniu uzupełnienia wniosku poprzez podanie:

- „ – warunków, na jakich ma być ponownie wykorzystywana żądana informacja;
- wskazanie celu ponownego wykorzystywania, **w tym określenie rodzaju działalności, w której informacje sektora publicznego będą ponownie wykorzystywane, w szczególności poprzez (jasne, konkretne) wskazanie dóbr, produktów lub usług**”.

Moje zdumienie wynika z faktu, że żądane informacje (które podałem) nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy przez Szefa BH. Przedstawiona w uzasadnieniu decyzji argumentacja wskazuje, że podmiot nie zamierzał zezwolić mi na ponowne wykorzystanie żądanych informacji **niezależnie** od celu, a żądanie uzupełnienia jedynie przedłużyło całą procedurę, co narusza art. 22 upwisp oraz łamie zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów państwa (wyrażoną art. 8 k.p.a.).

* * *

Na podstawie art. 136 k.p.a. wnioskuję o przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego oraz przeprowadzenie dowodów w sprawie, zgodnie z art. 78 §1 k.p.a.:

1. Z umów zawartych przez Biuro Hydrograficzne, dotyczących udostępnienia podmiotom niewymienionym w odnośnych przepisach komórek map w formacie S-57.
Dowód pozwoli na stwierdzenie faktu udostępniania wnioskowanej informacji sektora publicznego w postaci plików w formacie IHO S-57, także innym niewymienionym w żadnych przepisach podmiotom. Przykładowo: uczelniom (co najmniej: Uniwersytet Gdański, Politechnika Gdańska, AMW), podmiotom prywatnym, firmom komercyjnym, oraz, innym niż wymienione w art. 41b ust. 1 p 7. i 8. i w art. 46 ustawy o obszarach morskich RP, instytucjom rządowym.
2. Z porozumienia dwustronnego pomiędzy Biurem Hydrograficznym Marynarki Wojennej Rzeczypospolitej Polskiej i Norweskim Zarządem Map, Służbą Hydrograficzną Norwegii dotyczące funkcjonowania Regionalnego Centrum Koordynacyjnego Elektronicznych Map Nawigacyjnych (RENC) – na okoliczność stwierdzenia, czy umowa ta zakazuje ponownego wykorzystania map cyfrowych w formacie S-57 produkowanych przez Biuro Hydrograficzne na podstawie prawa polskiego – ustawy o obszarach morskich

Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (z zastrzeżeniem poczynionym wcześniej, dotyczącym braku wpływu tego porozumienia na polski system prawny). Informuję, że wszystkimi dokumentami potrzebnymi do przeprowadzenia ww. dowodów dysponuje podmiot zobowiązany. Wprawdzie zwróciłem się do podmiotu o udostępnienie mi tych dokumentów (w trybie dostępu do informacji publicznej), lecz do dnia dzisiejszego takiej informacji nie otrzymałem, stąd nie byłem w stanie załączyć ich do niniejszego odwołania.

* * *

Argumentacja podnoszona przez podmiot zobowiązany zdaje się prowadzić do wniosku (niepopartego żadną normą prawną i niewypowiedzianego wprost) jakoby, przez swój wniosek, żądał także zaprzestania przesyłania komórek ENC (albo uniemożliwiał takie przesyłanie) do odnośnych organizacji międzynarodowych lub wręcz żądał zaprzestania uczestnictwa przez podmiot zobowiązany w międzynarodowych gremiach czy organizacjach. A przecież nic takiego nie ma miejsca, więc ta argumentacja jest dla mnie całkowicie niezrozumiała. Jednocześnie odnieść można wrażenie, że (według podmiotu zobowiązanego) udostępnienie mi komórki cyfrowej mapy S-57 spowoduje upadek całego światowego systemu gromadzenia, szyfrowania, dystrybucji i zapewniania dostępu do oficjalnych map ENC dla systemów ECDIS statków konwencyjnych (SOLAS). Pomijając argumenty prawne – zauważyć trzeba, że istnieją kraje, których służby hydrograficzne morskie mapy nawigacyjne ENC w formacie S-57 udostępniają szeroko (przykładowo: Stany Zjednoczone Ameryki, będące sygnatariuszem zarówno SOLAS jak i IHO, udostępniają komplet swoich cyfrowych map ENC w formacie S-57 w Internecie: <https://www.charts.noaa.gov/ENCs/ENCs.shtml>), a mimo to ów upadek systemu nie następuje.

Reasumując: trudno nie odnieść wrażenia, że podmiot zobowiązany, z zupełnie niezrozumiałych przyczyn, tak zwyczajnie **nie chce** zgodzić się na ponowne wykorzystanie wnioskowanych informacji, ignorując tym postępowaniem zasadę praworządności wyrażoną zarówno art. 6 k.p.a., jaki i art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Wobec powyższego wnoszę o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz orzeczenie o prawie do ponownego wykorzystania wnioskowanych informacji sektora publicznego.